

Τῆ ἰη' τοῦ μηνὸς οκτωβρίου

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πᾶσι Νη 2

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
σο ο ον μου προσχεστηφω νη η η τη ης δε η σε
ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλημου

M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

Π^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

O^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v_{δλ}

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα

ρελ θω^v_{δλ}

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v_{δλ}

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v_{δλ}

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη των την ψυχηνμου^ν

Ε^{Δι} κε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι^Δ ε ως ου

αν τα πο δω μοι ^v _{δλ}

Ε^{Nη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ^v _{δλ}

Γ^{Nη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου ^v _{δλ}

καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν. ᾠχος ^λ _{δλ} Nη ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

^Δ _{δλ} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο σε στιν ^v _{δλ}

Τ ι σε ο νο μα σω Α πο στο λε ^v _{δλ} ς ρα νον ο

τι την δο ξαν δι η γη σω τθ θε ^v _{δλ} ς α στρα πην

ο τι τον κο οσ μον κα ταυ γα ζεις φω τι σμω ^v _{δλ} νε φε

ε λη ην ε πομ βρα σα θει ει α να μα τα ^v _{δλ} κρα τη

η ρα α της σο φιας ε εν θε ω τα τον ^v _{δλ} οι νον η

μι ιν α να βρου ον τα ^Δ _{δλ} τον τας καρ δι ι ας ευ

φραι νον τα ^Δ _{δλ} ι κε τε ευ ε τθ σω θη ναι τας ψυ χας η η

μων ^v _{δλ}

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

 χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

T ι σε νυν προ σει πω Θε ο λη πτε πο τα μον εκ

Πα ρα δει σε προ ερ χο με νον η μιν κι βω τον

της δι α θη η κης ην δι ε θε το Χρι σος φω στη

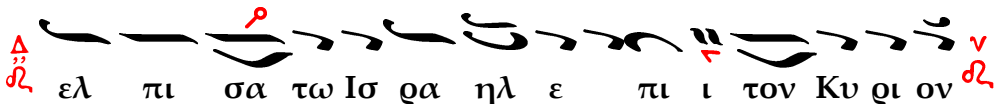
η ρα α νο η τον φως α α πα στρα πτο ντα λυ χνι

ι α αν Εκ κλη σι αν κα α ταυ γα ζσαν αρ τθ

ζω η ης θει αν τρα πε ζαν πο τη ρι ον θει ο Πνευ μα

τος ι κε τε ευ ε τθ σω θη ναι τας ψυ χας η ημων

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

T ι σε νυν θε ο πα κα λε σω μεν λει τθ ρο γον των

μυ στη ρι ων δρα στι κω τα τον Χρι στθ της σκη νης

της νο ου με ε νης αρ χι τε κτο να σο φον τας πλα

α κα ας λα το μν τα τα α της χα ρι τος τον νο

ο μο ον γε γρα φο τα τον και νο τα τον τον εκ

Σι ω ων προ ερ χο μενον και δι α σκ ς κη ρυτ
το μενον ^Δ ι κε τε ευ ε τς σω θη ναι τας ψυ χας η η
μων ^ν ^δ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ
εκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τς ^ν ^δ

T ι σε νυν κα λε σω μεν Εν δο ξε ^ν ^δ θη σαυ ρον τον

ς ρα νι ων χα ρι σμα των ασφαλη ^ν ^δ ι α τρον

και των ψυ χων και των σω μα των ακρι βη ^ν ^δ τς Πα

αυ λς ς συν ερ γα την και αι συν εκ δη μον ^ν ^δ τας πρα

α ξει εις Α πο στολων ε εκ τι θε μενον ^ν ^δ πολ λα Δς

κα α τα ο νο μα τα η α ρε τη η σοι πε ποι

η κεν ^Δ ι κε τε ευ ε τς σω θη ναι τας ψυ χας η ημων ^ν ^δ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, ^Δ

παν τες οι λα οι ^ν ^δ

T ι σε Θε ορ ρη μον προσ φθε γωμαι ^ν ^δ μα θη την ο

τι η μιν ευ η γγε λι σω τον Χρι στον ι α
τρον ο τι τα πα αθη θε ρα πευ εις των ψυχων λυ
χνι ι α αν νο η τον φως α α παστρα ψασαν κρη
πι ι δα α και θε με λι ο ον της πιστεως συ γαρ
η μι ιν δι ε χα ρα ξας το πανσεπτον Ευ α γγε λι
ον ι κε τε ευ ε τσ σω θη ναιτας ψυχας η ημων

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
με ε νει εις τον αι ω να

Τι σε νυν προ σει πω θαυ μα σι ε θε ω ροντων
της σο φιας δι δαγ μα των α ψευδη συ γρα φε
α πρα κτι κον της Α πο στο λων δι δα χης και στυ
υ λο ον ευ σε βει ας α α κα τα σει στον η πυ
υρ γο ον Εκ κλη σιας α α κα τα λυ τον πολ λα σα
τα προ τε ρη μα τα και μει ζο να τα χα ρι σμα τα
κε τε ευ ε τσ σω θη ναιτας ψυχας η ημων

Δόξα. Ἀνατολίου.

Ἦχος Πά

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α ^{Πα} πο στο ο λε ε ε Χρι ι στ^Δ και των θει ων
^{Δι} δογ μα των συυγ γρα ^{Πα} φε ε ε ε ε ε ε ευ και της
Εκ κλη σι α α ας ε δραι αι ω ω ω ω μα

^{Νη} συ υ ως α λη η θως τας εν ζο ο φωτης α

^{Πα} γνω ω σι ι ι ας καρ δι ας εισ δυ σα α α σας εν

τω βυ θω ω τη ης α α α πω λει ει ει ας ελ

^{Δι} κυ υ σας θε η η η γο ο ρι ι ι ας δι ι ε

^{Πα} σω ω σας ω ως ε εκ σα α λτ ρι ι κυ μι ι ι ι

^{Δι} ας ο πα δος γε νο ο ο ο με ε ε ε ε νος

^{Πα} τ^Δ σκευ ρς της εκ λο γης Παν λ^{Κε} αλ λα α και

μι ι μη η η της ο θε εν αι αι τ^Δ με

^{Δι} ε εν σε λ^Μ κα Α ξι α α α α α γα α στε

Κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε των Αν τι ο ο
 Πα χε ε ε ων το ε ε εγ καλ λω ω πι ι ι ι σμα
 Δι προ σβευ ε τω Σω τη η η ρι ι ι και αι
 Πα Θε ε ε ω υ περ των πι ι σται ει ε ε εκ τε ε
 Δ λθ θ θν των την α ει σε ε ε ε ε βασ τον μνη
 η η μη η ην σα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἦχος Δι-θ.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
 αι ω νων α μην
 Τ ρι ας α πει ει ρο δυ να με μο νας η τρι ι συ
 πο στα τος ταις προ σβει ει αις τσ σε πτσ σθ μα θη
 τσ και αι θει ου Α πο στο ο λθ και της Α ει παρ
 θε ε νου σω σον η μας τσ α νυ μνθ θ ντας
 σε ε ε

Ἄνευ εισόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,

μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐσπέρας, προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. Νη ς

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
 πάντες οἱ δόλοι Κυρίου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 ἐν αὐλαῖς οἱ οἱ κ

Θεοῦ ἡμῶν

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
 πάντες οἱ δόλοι Κυρίου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

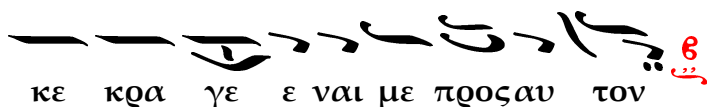
καὶ εὐλογεῖτε ἐτὸν Κυριὸν

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
 πάντες οἱ δόλοι Κυρίου

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

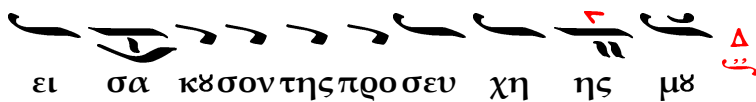
Ἦχος Δι. θ

Kυριὸς εἰσακαταμέντω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

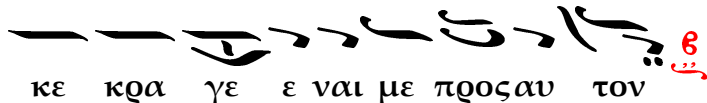
Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ
και

ει σα κςσοντηςπροσευ χη ης μ8

Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται μ8 εν τω

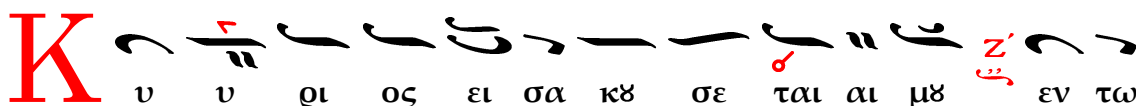

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε Δ
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

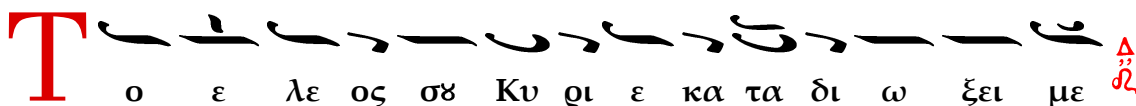
Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μ8 εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Πα ρ

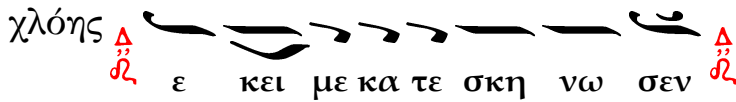

Το ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

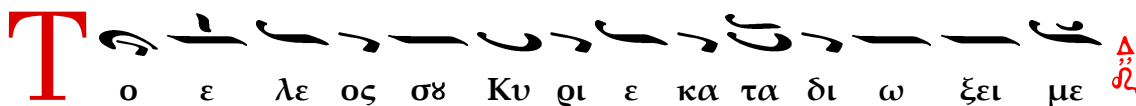

πα σαστας η με ρασηςζω ης μ8

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον Δ
χλόης Δ

ε κει με κα τε σκη νω σεν Δ

Το ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μ8 π9

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ ο ^Δ τι ^Δ συ ^Δ υ ^Δ μετ ^Δ ε ^Δ μ8 ^Δ 8 ^Δ 8 ^Δ ει ^Δ 8

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ 8

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μ8 8 π9

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

O θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ^{ν'} 22

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με ^υ 9

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ ε ^υ νω ^υ τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τ8 στο μα τος μ8 ^υ 9

O θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ^{ν'} 22

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με ^υ 9

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^υ και ο ^χ Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χης μ8 ^υ 9

O θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ^{ν'} 22

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

υ τ ε ποι η σαντος τον υ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μα

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

υ τ ε ποι η σαντος τον υ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σου Κυ ρι ος

Η βο η θει α μα πα ρα Κυ ρι ι υ τ ε

ποι η σαντος τον υ ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω μα ει το ε λε

ο ος σα προ φθα α σει με

ο ος σα προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λθ με εκ των εκ θρων μθ ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τω σαι αι με

Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε

ο ος σα προ φθα α σει με

Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε ο

ος σα προ φθα σει με ε ε ε

Εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Πάσα Παρ

X α ρις τοις χει λε σι σου Λου κα πυ ρι νη γλωσ
ση ε ξε χυ θη Α πο στο λε και γλωσσα πυ ρος ε
δει ειχθης λο γος εκ πεμ πων φω τος τοις φω τος α
ξι ι οις τω κη ρυγ μα τι βο λι ι δας φλε γσ σας δε
τοις το σκο ο τος πο θη σα σι γρα φων δι δασκων το
σε πτον Ευ α γγε λι ον και ο σμη ζω ης τοις ζω
ην ον τως θε λθ σιν ω ω ω φ θης ως Παυ λος
ε φησεν ον ε σχες δι δασκα λον ο σμη θα να τσ
δε πα α λιν τοις μη ζω ην α γα πη σα σιν αλλ η
μιν ει ρη η νην και ζω ην και φως πα ρα α σχσ και
με γα ε λε ος

Στίχ. **χ** Εἰς πασαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος

αυ του και εις τα περα τα της οικου με ενης

τα ρηματα αυτου

Εγνωμεν εκ των λογων των σων καθαπερ ει

παστηνων λογων ασφαλειαν ων εφησ εν θεως

μυστα επειπερ γραφων ημιν περι των πραγ

ματαων επεχειρησας ων πεπληροφορησαι και

καθως σοι παρεδωκαν οι πριν αυτοπταιων και

συι σος γεγονας υπηρετης της της του

Λογου σαρκω σεως ο ον μετα την Α

ναστασιν εις Εμμαους εβλεψας και και ο μενη καρ

δι ια μετα Κλεο πασυ νε φαγες αυτθ θει

ας θε ερμης και ημων των σε τι μωντων τας ψυ

χας πληρωσον

Στίχ. Οι ουρανοι διηγνται δοξαν Θε

ου ποιησιν δε χειρων αυτου αναγγελει το

στερεωμα

Xαι ρε ο μο νος γρα ψας η μιν το χαι ρε χαι
 ρωντης Α γνης ευ α γγε λι ον και ταυ την Κυ ρι ο
 το ο κον ει πο ντα τον Βα πτι στην εκ γασ τρος ου
 γρα α φεις και την συλ λη ψιν και Λο ο γσ την σαρ κω
 σιν πει ρα σμυς και τα θαυ μα τα λο γς και πα
 θη τον σταυ ρον και τον θα να τον και την ε γερ σιν
 ην περ ει δεσ και α νο δον Πνε ε ευ μα τος
 τε την κα θοδον Κη ρυ κωντας πρ αξεις τε και ε ξαι
 ρε τως τσ Πα αυ λου ου περ ε δειχ θης συ νεκ δη μοσ
 α κεσ τορ και μυ υ στα και φω στηρ της Εκκλη σι ι ας
 ην φρσ ρει πα ντο τε

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος δ΄. Βασιλείου.

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. Ἐξεχύθη ἡ χάρις
 εν χει λε ε σι ι ι ι σθ

Tω της σο φι α ας α λι ευ τι κω κα α λα
 α α μω της νο η της θα α λα α α σσης τον βυ

ον α α α α νι ι χνευ ων εκ θα να τη φο ο
 ο ρου βυ υ θου τας των πι στων ψυ χα ας ε ε
 ζω ω ω γρη η η σας Λουου κα πα αμ μα α κα
 α α ρι ι ι ι στε ο θεν τω Παυλω μα α θη τε ευ
 θεις ο λην ε κα θη η ραστην σαυ του καρ δι ι ι ι
 αν τη ε πι λα α α αμ ψει ει του Πνε ε ε ευ
 μα α α α τος και τοις δο γμα μα σι ι ι σου
 τα ε θνη φω τι ι ι ι σας τα των πα θων νο
 ο ση μα α τα τοις θα αυ μα α σι ιν ι α α α α
 τρε ε ε ευ σας Χρι στο ο ο ον τον Θε ε ον υ
 περ η μων α ει ει ει δυ υ σω ω ω των του
 σω θη η ναι τας ψυ υ χας η η μων

Δόξα.

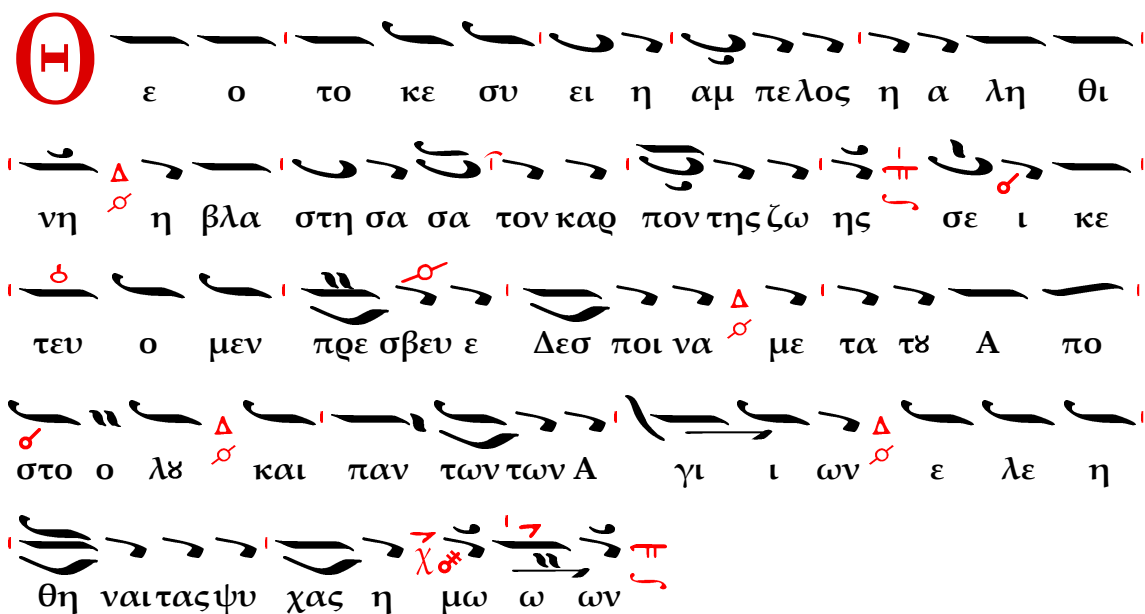
Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π^{Πα} α αν σο ο φε Α λι ι ευ α γι ε ε ε ε
 Μα α θη η η η τα ε ε ρ γα α τα α τ ε ε
 Σω ω τη η η ρος και θρι α α μ βε τω ω ν α αυ τ ε ε
 ε πα α θη μα α α των ο την κτι σιν τη πι
 στει δι α δρα α μων και της πλα α α νης τα ε ε
 ε θνη συν α γα α α γων και Θε ω ω προ ο ο σ
 ε ε νε ε ε γ κας ως θυ μι α α μα α α κα α
 λον εις ε ρα νες ευ ω δω ω ω θης δι ο πα
 ρι στα με ε νος τω Κρι ι τη πρε σβευ ε ρυ σθη η
 η η ναι αι η η η μας των α νο μι ω ω ν
 η η η η μων και εν η με ρα κρι ι ι ι
 σε ε ε ε ως λυ τρω θη ναι τη ης κο λα α α
 σε ε ε ε ως

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ και νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων
 αι ω νων α μην

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϝ

Απο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
στα Λα κα πρε σβεν ε τω ε λε η μο νι Θε ω
να πται σμα των α φε ε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι
αις η η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
ως φι λαν θρω πο ο ος

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν ἔγινε Εἴσοδος, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἐκτενῆ καὶ τὴν Ἀπόλυσιν.

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *